

ŽURNÁLEK Z PODJEŠTĚDÍ



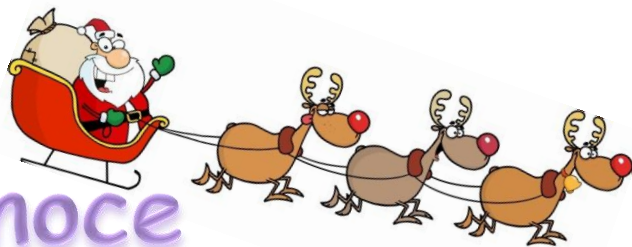
Občasník dětí
z Jablonného

Č. 9/2015

VYDÁVÁ MĚSTSKÁ KNIHOVNA JABLONNÉ V PODJEŠTĚDÍ, www.knihovnajablonnevp.webk.cz



Jak se slaví Vánoce v severských zemích?



Pokud se těšíte na vánoce tak, jako já, určitě čtete dál, protože se dozvíte o tom, jak se slaví vánoce v severských zemích (Švédsku, Finsku, Norsku, Dánsku a na Islandu). Proč? Protože jejich vánoce se od těch našich opravdu hodně liší. A to se pořád pohybujeme v Evropě!

Každá země má svého „nadělitele dárků“, různé zvyky a tradiční jídla.

Ve Finsku se na Štědrý den jí ke snídani rýžový nákyp s cukrem, skořicí a studeným mlékem. Důležitá část Vánoc je sauna. Večeře se skládá ze spousty lahůdek. Tradiční jídlo je ryba lipeākala, což je treska. Skoro nikomu ale nechutná. Dárky pak naděluje **Joulu Pukki**.



Švédi slaví už 13.12. svátek sv. Lucie, který probíhá hojně a je velice důležitý. Slavnostní tabule (24.12.) se nazývá jullbord a nabízí spoustu gurmánských švédských specialit. Dospělí pijí glögg, což se dá přirovnat k našemu českému svařenému vínu. Dárky nosí tajemný vánoční skřítek **Tomten** (nebo Jultomten), kterému pomáhá mnoho dalších skřítků a trpaslíků.

Norsko, stejně jako Švédsko, slaví ve stejný den 13. prosince svátek sv. Lucie. Ráno 24. prosince děti hledají po probuzení malé dárečky v podobě datlí, fíků, sušeného ovoce nebo marcipánu v ponožkách zavěšených na postelích. Snídaně je velice obsáhlá, zajímavostí je ale gomme, což je uvařené mléko, tyčinky skořice, trocha cukru a rozinky – to vše do tuhé hmoty, která se pak maže na chlebičky. K večeři se většinou jí vepřový bok ve vlastní šťávě s brambory a zeleninou. Dárky naděluje **vánoční skřítek**.

Každý rok se na Vánoce v Norsku vysílá naše pohádka Tři oříšky pro Popelku, ale je zvláště nadabovaná, všechno totiž čte jeden muž.

Na Islandu mají všichni Vánoce hrozně rádi a patřičně si je užívají. Jako ostatní země si libují v bohaté výzdobě. Typická jídla jsou vepřový hřbet a mandlový pudink. Dárky naděluje **trollí rodinka** (maminka Grýla, tatínek Leppalúi a jejich 13 synů, kteří mají strašně krkolomná jména) spolu se Santou Clausem.



V Dánsku pijí dospělí vánoční pivo Julebryg, které je v obchodech většinou často vyprodané. Děti dostávají malinké dárečky a cukroví opět v ponožkách, ale už od 1. adventu! Jejich tradiční jídla jsou hlavně pečené kachny a husy, pivní chléb a sladká mléčná rýže. Dárky u nich nosí **Julemand**.

Doufám, že se vám severské vánoce líbí, vy si ale užijte ty naše a ať se vám v novém roce 2016 splní všechna tajná přání. Veselé Vánoce a šťastný Nový rok!

Terka Sedlmajerová

Vánoční přípravy v anglické škole

Ahoj všichni,
napadlo nás, že bychom vám mohly napsat, jak probíhaly vánoční přípravy v naší škole v Anglii. Protože jsme chodily do křesťanské školy (katolické), přípravy na vánoční čas byly opravdu intenzivní. Nemyslete si, nebyl to vůbec nudný čas.

Už v listopadu nejmladší a nejstarší nacvičovaly vánoční hru-drama. Na to se těšila celá třída. Představení byla vždycky úžasná, a to nejdříve pro žáky a večer pro rodiče a přátelé školy. Měli jsme připravené programy a peníze za vstupné sloužily škole pro nákup nových pomůcek.



V adventním čase jsme měli vánočně vyzdobenou celou školu a vystavený „Betlém“ v každé třídě, četli jsme si vánoční zvěst a v pěveckém sboru jsme nacvičovali vánoční písně a koledy „Carols“. Také jsme měli samozřejmě adventní a vánoční mše (bohoslužby). Během adventu v hlavní hale voněl překrásně ozdobený stromček, vlastně strom, protože byl ohromný.

Týden před vánočními prázdninami, které trvaly čtrnáct dnů, jsme měli vánoční tvořivý čas. Tvořili jsme přání pro rodiče, a to různými výtvarnými technikami a také zajímavé ozdoby a dekorace. Celá škola si vyměňovala přání. Vhazovali jsme je do školní poštovní schránky. Takže během adventu jich každý dostal „hafo“.

V posledních dnech jsme se koukali na vánoční filmy přinesené z domova a k tomu mlsali zmrzlinu a Coca-Colu.

A nesmíme zapomenout na „Christmas party“. Do školy jsme přišli ve svátečním a paní učitelky pro nás připravily spoustu her a ve třídách jsme měli ohromnou hostinu s dobrotami, které jsme všichni přinesli. Poslední den naše paní učitelky byly obklopeny spoustou dárků. Všichni jsme se rozloučili po večerním představení a těšili se na dlouhé prázdniny (s minimálním množstvím sněhu).
Přejeeme krásný Advent a zatím ahoj!



Shalom Eleonora a Miriam Anna

Veveříčka

Veveříčka maličká,
Má veliká očička.

Černá nebo zrzavá,
Roztomilá, mrňavá.



Bydlí někde ve stromě,
Baští, papá pořádně.

Když jí dojdou oříšky,
spěchá rychle pro šišky.

Složila a namalovala Áda Ryšavá

Vůně čokolády

Pokud máte rádi čokoládu a zajímalo by vás, jak vlastně vznikla, kdo ji objevil, anebo se chcete dozvědět nějaké zajímavosti, určitě si přečtěte tento **příběh čokolády**.

Jak už asi víte, čokoláda se vyrábí z kakaových bobů. Tuhle rostlinu prý lidem kdysi dávno daroval bůh, který se jmenoval Opeřený had (to je ale zvláštní jméno, co ☺ ?). Byl tak hodný, že naučil lidi kakaové boby sušit, pražit, mlít a připravovat z nich výživnou pastu. Lidé tehdy věřili, že pitím této hmoty smíchané s vodou načerpají sílu a moudrost kakaovníku. Odtud také vzniklo slovo „kakao“ – kakao znamená v překladu „boží jídlo“ (a je fakt boží! ☺). Lidé ve Střední Americe byli kakaovníkem tak nadšeni, že kakaové boby dokonce používali i místo peněz (tady u nás by to asi nešlo, že? ☺). Na trhu se mohly vyměnit i za slepici!



A MIMOCHODEM! VÍTE, KOLIK ČOKOLÁDY SNÍ ZA JEDEN ROK ČEŠÍ? JEDEN ČECH PRŮ ZVLÁDNE ZHRUBA **6 kg** ČOKOLÁDY ROČNĚ! JAK JSTE NA TOM VY?



KYSELÁ VODA S MEDEM?

Asi si říkáte, proč je tu napsáno: kyselá voda s medem? Nebojte, já vám to hned vysvětlím... Jednoho dne do královského dvora Aztéků přišel španělský mořeplavec Cortés. Vladař Montezuma II. mu nabídl svůj milovaný nápoj. Ale pan Cortés mu nápoj moc nepochválil ... no, spíš vůbec ☺ . Možná Cortés tehdy řekl: „Fuj, co to je? To je ale divné!“ Ihned totiž pochopil, proč Aztékové říkají této hnědé tekutině "čokolád" – tedy kyselá voda. Ale Cortés brzy zjistil, že když se do té kyselé vody přidá med, není to vůbec špatné. V roce 1528 Cortés přivezl čokoládu do Evropy. Tehdy se stále pila – ne jedla. Byl to horký hořký nápoj. Později si ho ale mlsní Evropané osladili cukrem.



Možná se někteří z vás ptají: Jak je to s čokoládou dnes? To je celkem důležitá otázka. **Víte, že někdo ale kvůli naší pochoutce trpí?** V Africe děti tvrdě pracují na kakaovníkových plantážích. Mačetami odsekávají kakaovníkové plody, na hlavách nosí těžké koše naplněné až po okraj kakaovými boby a vysekávají z nich semena. Dřou při sklizni od rána do večera. Představte si to ... tyto děti jsou staré jako vy a už takhle pracují! Možná se tomu nedá říkat práce, ale otroctví. Nic za to nedostávají

a ochutnat jim dovolí maximálně ošklivou hořkou čokoládu, takže sladkou nejspíš ani neznají. Ale existuje i čokoláda, která má na sobě nápis FAIRTRADE. To je z anglického překladu „spravedlivý obchod“. Čokoládu s tímto označením by neměly vyrábět dětské ruce. Důležité také je, že čokolády s tímto nápisem by neměly být z kakaovníků, na které se použila škodlivá hnojiva.

Ale třeba se brzy poštěstí a děti nebudou muset takhle dřít ... Co myslíte, můžeme tomu pomoci i my? Popřemýšlejte o tom! Třeba když budete jíst právě ten váš sladký kousek „čokošky“. Tak Ahoj příště a moc se přes vánoce nepřetláskujte sladkostmi ☺.

Verča Vavroušková



(Informace jsem čerpala z časopisu Prd'áckej časák (podzim/zima 2015), který knihovna nově objednala. Najdete tam spoustu zajímavostí. Přijďte se na něj do knihovny podívat, anebo si ho rovnou půjčte. Také můžete mrknout na <http://prdackejcasak.cz/>)

Labutě a čím je v zimě krmit

Labuť velká je největší, nejtěžší a snad i nejkrásnější náš vodní pták. Dospělá labuť může vážit až **dvacet dva kilogramů**.

U vody si staví veliké hnízdo, do něho snáší vajíčka. Na nich sedí labuť a labuťák je hlídá. Jedno labutí vejce je velké jak sedm slepičích. To teda nechápu, jak ta malinká kachnička z pohádky Ošklivé káčátko ho mohla vysedět!? ☺. Ale jedno je v pohádce pravda, do dvou let jsou mladé labutě šedohnědé, až potom jsou bílé jako sníh. ☺



Namalovala Adélka Ryšavá

Labutě u nás zůstávají po celý rok. Jsou opravdu krásné, ale v zimě můžou mít hlad. A to hlavně když zamrznou stojaté vody, jako rybník a tůň. To potom přilétají na potoky a řeky, kde shánějí jídlo. V tom jim můžeme pomoci i my.

Na www.ekolist.cz jsme našli:

Čím labutě krmit:

Můžeme jim házet sušený chleba, sušené rohlíky anebo housky.

Chleba či rohlíky je nutné nejdříve nechat usušit a potom tvrdé rozmočit ve vodě. Nerozmočené pečivo může labutím podráždit krk!

Labutím prý chutnají i odřezky masa, obiloviny či boby, ječmen, pšenice spolu s příměsí zeleného krmení (jemná tráva, vodní rostlinstvo apod.).

Čím rozhodně nekrmit!

Pečivo nesmí být slané, čerstvé a plesnivé! A nesmí ho být moc.

Vodní ptactvo nesmí dostávat zbytky z našeho jídla a nic kořeněného. Nesmí také tukové pečivo (vánočka, loupáky, koblížky atd.). Nikdy jim neházejte naše laskominy.

Jo!!! A nezapomeňte i na ostatní zvířátka, kačenky, ptáčky, veveričky... i ti potřebují v zimě pomoci ☺.

A co vy? Krmíte v zimě zvířátka? Já jo, už jsem naplnila krmítko semínky, slunečnicí a ořechy pro veverky ☺. Moje mamča zavěsila lůž (to je tuk z masa).

Ale pozor kam dáte krmítko! Musíte ho dát tak, aby na něj nedoskočila kočka.

Áda Ryšavá

Pavouk

(Asi jsme trošku naschválničci, ale Adélka je dlouhodobě nemocná, tak jí zadáváme úkoly, o čem psát (my – dětská redakční rada). Píše stále o zvířátkách, která má ráda. A co takhle nějaké to nejméně oblíbené, Adélko? Máš? Jak se s tím Adélka poprala, posuďte sami ☺.)



Namalovala Adélka Ryšavá

Pavouk má osm nohou. Loví hmyz a staví si pavučinky na místa, která jsou nenápadná, aby si ulovil nějakou svačinku.

Takže ... on je vlastně **moc užitečný** (ale pro mě hrozně ošklivý).

Ale - kdyby nebyli pavouci, tak by ten hmyz byl úplně všude! Je super, že schramstne ty ubzučený mouchy a komáry ☺.

Jo, pavouk je hrozně neoblíbené zvíře holek, teda některých.

Nám se doma už několikrát stalo, že k nám vlezl velký chlupatěstrašidelný černý pavouk, ani brácha ho neodnesl,

až ráno nás zachránil tatka. Když k vám do baráku vlezte pavouk, tak máte pak pocit, že jsou pavouci úplně všude. FUJ!

Ale jsou tací, kteří mají pavouky rádi a mají je doma v teráriu jako mazlíčka. Představte si pavouka jménem Šmudla ☺. Roztomilé zvířátko, že ☺?

A co vy? Máte rádi pavouky???

Ale říká se, že pavouci nosí štěstí...

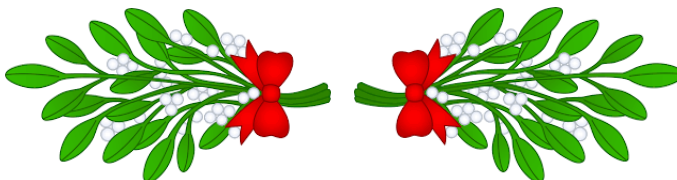
Áda Ryšavá



Ale do čokoládového pavouka bychom si určitě kousli, co říkáte? ☺

Drr

Jmelí



Znáte jmelí?

Je to taková větvička se stálezelenými lístky a bílými bobulkami, kterou si lidé vzájemně dávají o vánocích. Lidé vždycky věřili v jeho kouzelnou moc. Věšeli ho nad vstupní dveře do domu, aby lidem v domě bydlícím přinášelo štěstí, zdraví a hlavně lásku.

Jmelí by se mělo darovat, protože jeho moc je prý pak silnější.

Vtípky

Tak co, Honzíku, jak dopadlo vysvědčení? chce vědět maminka.

"Ale, to je přece vedlejší, hlavně že jsem zdravý".

Stojí dvě blechy na zastávce. Jde kolem pes a jedna říká: "Hele, už nám to jede."

"Pane, váš jezevčík mě kousl do nohy!"

"A co? Chcete snad, aby vás tak malej pes kousnul do nosu?"

Terka Sedlmajerová

Proč se slaví 25. a 26.12. státní svátek?

Proč se slaví vánoce, všichni určitě víte. Ale proč jsou ještě svátky 25. a 26. prosince?

Boží hod vánoční - 25. prosince

24.12. v půlnoci se narodil Ježíšek, ráno se sloužila mše jitřní a během dopoledne mše slavná neboli velká, a proto 25.12. nikdy nepracovalo. Nechodilo se ani po návštěvách. Nevymetávaly se světnice a nestlaly se ani postele.

Svatý Štěpán - 26. prosince

Tento den byl dnem veselých koledních obchůzek. Chodilo se po návštěvách. Svatý Štěpán byl ukamenován a s vánoci neměl nic společného. Byl ochráncem koní, a proto se v tento den světil oves určený pro jarní setbu.

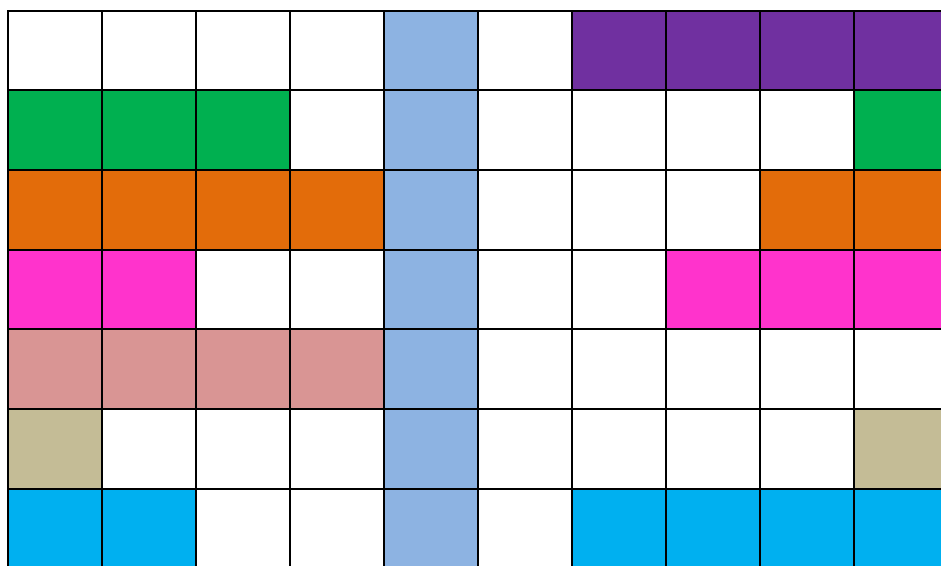


(Čerpáno z knihy Lidové obyčeje a nápady pro šikovné ruce- M. Bestajovský)

Klárka Marčeková

1. Pozdrav: Veselé ...
2. Ryba má na těle ...
3. Vánoční večere ...
4. Pod stromečkem najdeme
5. Na stromečku visí ...
6. Poslední den v roce je ...
7. Zimní peřina

Tajenka



Co máme rádi?

Tajenku připravila Áda Ryšavá

Keltové III. - závěr seriálu

Řemesla Keltů

Mezi naše řemesla patří např. tkaní na svislém tkalcovském stavu, tkaní opasků a lemů, obdělávání polí, hrnčířství, těžba a sběr surovin, kovářství, ražba mincí, opracování kamene, výroba dřevěného uhlí, výroba kožešin, výroba skla, obchodování, chov domácích zvířat, rybolov, lov, jezdeckví - výcvik koní, stavba domů a opevnění.

Společnost a duchovno

Základem naší společnosti je rodina a rod, několik rodů tvoří velkorodinu a hodně velkorodin je kmen. Naše společnost se rozděluje na:

- **vládnoucí elitu**, která vyjadřuje svou pozici způsobem oblékání, šperky a také jsou jinak pohřbíváni. Bydlí v honosnějších a lépe vybavených domech.
- **lid, plebs** - pod pojmem lid, plebs si představte rolníky, řemeslníky, vojáky či obchodníky. Každý má svou oblast zájmu, svoje řemeslo a povinnosti.
- **druidové** - druidové jsou naši „knězi“ (velkým příkladem je druid Panoramix, kterého jistě úplně všichni znáte). Jsou to vzdělaní lidé znající zákony a sílu přírody. Druidové se zabývají věštěním, kouzly, astrologií - vypočítávání rituálních a přírodních cyklů, teologií, právem, medicínou, přírodními vědami, hudbou a poezií. Jsou v takové úctě, že si je za rádce vybírají naši vládci.
- **bardové** jsou naši vypravěči a baviči, šíří mezi lidmi naše tradice, pověsti, báje, písně a jsou účastníci každých hostin či oslav. (Naším příkladem je bard Trubadix, který je stejně známý i oblíbený v Asterixovi).
- **ovati** jsou poslední skupinkou lidí. Jejich hlavním úkolem je předpovídání budoucnosti, věštění a provádění obětí. Provádění obětí se myslí i zabíjení obětí.



SLOVO NA ZÁVĚR

Víte už o nás, Keltech, skoro všechno. Budu se muset s vámi rozloučit, ale nejdřív vám dám pár tipů na výlety za Kelty o prázdninách!



Můžete navštívit:

Archeopark Prášily - Osada Keltů – více na internetových stránkách: www.keltoi.cz

Výstava Hrajeme si na Kelty - interaktivní expozice v Muzeu Benátky nad Jizerou,

Gabreta - keltský archeopark v obci Rindelai na německé straně Šumavy.

Amálka Horáková

Anketa

Co bych změnil na světě, ve škole, v rodině, v přírodě... kdybych měl jedno přání, které by se mi mělo splnit.

Verča: Asi bych nic neměnila, ale mohlo by se více omezit kouření, pití alkoholu a nepořádek ve městech i v přírodě (ve většině zemí jsou za to pokuty...☺). Také bych chtěla, aby byli všichni lidé spokojeni se vším, co mají, aby se pořád nehádali a tak... Ještě by bylo moc fajn, kdyby se neválčilo ☺ .

Kluci z Dubnice: - aby se lidi nezabíjeli kvůli jinému náboženství a aby se měli dobře tak, že by nemuseli opouštět svou vlast

- aby byly peníze na to, aby se opravil v Dubnici kostel a zdi kolem něj také

- lepší a větší fotbalové hřiště v Dubnici.

Michal: Nechtěl bych nic měnit, ale nechci ve světě války.

Kristýna: Aby se vyhubili všichni teroristé.

Ondra: Aby bylo na světě hodně lásky.

Terka: Postavila a vybavila bych naší rodině dům a koupila bych rodičům víc dárků k Vánocům. Klidně celý kamión ☺.

Simona: Rodičům bych zaplatila pěknou dovolenou

a přispívala bych dětskému domovu.

Klárka: Přála bych si, aby se lidi nezabíjeli a byli hodní a nařídila bych povinnou školní docházku na 3 dny v týdnu od 6 do 12 let s vyučováním od 9.00 do 13.00 hodin.

Filip: Aby nebyla válka na zemi

Patrik 1: Aby byla větší knihovna.

Tomy: Aby nebyli chudí lidé.

Robin: Chtěl bych skate s chrániči a se skejťáckým oblečením.

Kuba: Aby nebyla ve škole matematika.

Patrik 2: Chtěl bych v Jablonném skatepark.



Základní škola

Lucinka je první „ovečka“. Vyzvali jsme děti, aby nám psaly své příběhy, básničky, pohádky, no prostě to, co by chtěly ostatním napsat. A Lucinka ze 3. B přišla jako první! Za svůj článek má 20 bodů do soutěže O knihovnický chechtáček.

Žil jeden kluk, který se jmenoval Zdeněk. Byl to malý kluk, byly mu 3 roky. Chodil do školky a měl tam kamarády a kamarádky. Ale už ho to tam přestávalo bavit. Jednou maminka přišla do školky Zdenku vyzvednout. A Zdenka povídá mamince: „Mami, mě to ve školce už nebaví, já chci do školy,“ a tak mu maminka odpoví: „Tak jo, číst už docela umíš a počítat taky. V prvouce jsi opravdu dobrý a víš co? Zítra se přivítávají nové děti ze školky do školy. Ale budeš muset chodit do družiny, samotného tě domů nepustím, ne ne. Ale varuju tě, do školky se už nevrátíš, správně bys měl být ve školce ještě 3 roky, ale když tak chceš do školy, jedeme pro výbavu.“



A tak jeli pro výbavu do školy. Druhý den se Zdenka usadil poprvé do své lavice, ale ve škole ho to vůbec nebavilo. Maminka ho varovala, a tak si maminka pořád opakovala jejich vymyšlené rodinné přísloví: „Nikdy nechod tam, kde nemáš co dělat!“

Lucie Šlamborová, 3.B

Medailonek dětské redakční rady

Již druhým rokem pro vás dětská redakční rada (Drr) připravuje tento časopis. Víte, kolik je stálých členů Drr, jaké jsou jejich záliby, co mají i nemají rádi?

Verča Vavroušková



Myslím, že jsem přátelská a společenská. Jsem ale i HODNĚ náladová... ☺. Samozřejmě ráda píšu články do Žurnálku a fotografuji. Ve škole mě baví přírodopis, čeština (sloh a literatura), angličtina, výtvarka, a trošku matematika. ☺ Nebaví mě fyzika a občas i dějepis. Moji kamarádi o mě říkají, že jsem jako žirafa (mimochodem, žirafy mám ráda ☺), protože si myslí, že jsem celkem vysoká ☺. A mám STRAŠNĚ, STRAŠNĚ, STRAŠNĚ ráda JÍDLOO! ☺
(Kdo by ho neměl rád, že?)

Přání

Přeji vám krásné vánoce, ať se vám splní vše, co si přejete a hodně hodně hezkých zážitků.

Klárka Marčeková



Narodila jsem se 1.1., bude mi 11, jsem kozoroh. Nemám ráda pavouky, houby a některé mořské potvůrky. Moje koníčky - zpěv, herectví a Drr. Moje nejoblíbenější roční období je zima a léto. V létě jezdím na kole, na bruslích. Nikdy jsem neletěla letadlem. Každou zimu, už 2 roky, jezdím na lyžařský tábor do Rejdic. Miluju ve škole tělocvik a nemám ráda dějepis. Těším se, až mi bude 18. Mám ráda těstovinový salát s kuřecím masem.

Přání

Všem přeji, aby co si přejí, se jim splnilo. Ať se Vám nic nestane, až budete pouštět na Silvestra rachejtle a taky se mějte rádi. Šťastný nový rok a veselé Vánoce!!!

Terka Sedlmajerová



Je mi 13 let. Ze všeho nejraději si ve svém volném čase čtu, možná proto mě tak baví psát do Žurnálku. Mám ráda umění, z toho důvodu také chodím na výtvarku ještě do ZUŠky, aby toho se školní výtvarkou nebylo málo ☺. Mám moc ráda přírodu a zvířata, bývají to často moje náměty na to, co pro vás napsat. Moje nejoblíbenější roční období je léto, protože se vždycky sejdu s kamarády a stanujeme, a zima, to protože jsou Vánoce! Co se týče nejoblíbenější barvy, bude to asi vínová, béžová, smaragdová a bílá, tou se nikdy nic nezkazí. V současné době je pro mě nejdůležitější věcí mít dobré známky ve škole, což se mi snad relativně daří. A moje nejzvíře? Na 100% kočka!

Přání

Chtěla bych vám popřát vše hezké do nového roku, aby se vám splnila všechna přání a Ježíšek vám přinesl všechno, o co jste mu psali.



Sára Spalová

Je mi 9 let a bydlím na Krompachu. Chodím do školy v Německu v Hartau. Ráda čtu a píšu do Žurnálku, chodím na výtvarku, atletiku, hraju na flétnu, tančím v souboru Kotníčci. Ve škole mám ráda dějepis a tělocvik. V zimě ráda lyžuju na sjezdovkách i na běžkách. V létě se mi nejvíc líbilo letět letadlem na Kypr a koupat se v moři. Mám ráda veverky a sovy. Mám ráda sladké a nemám ráda maso. Mám rozepsanou pohádku – o ... nebudte zvědaví, to vám nenapíšu ☺.

Přání

Přeji všem hezké a veselé Vánoce, hodně dárků a štěstí do nového roku 2016!!!!



Adélka Ryšavá

Je mi 10 let a chodím do 5.B. Narodila jsem se ve znamení berana (jsem trochu víc tvrdohlavá), můj největší koníček jsou zvířata. Mám moc ráda koně a psy. Bydlím v Jablonném kousek od mokřad. Ráda chodím na procházky, jezdím na kole, bruslích, jezdím občas na koni, miluju skákání na trampolíně. Také chodím do ZUŠ, kde hraji na flétnu a zkouším hru na klavír. Chodím do malého orchestru, tam mám hodně kamarádek a přímo učitele. Píšu do Žurnálku, většinou píšu o přírodě, zvířatech a výletech a ráda píšu básničky.

Přání

Veselé Vánoce, bohatého Ježíška, hodně štěstí, zdraví a šťastný Nový rok.

Miriam Anna Raichová

Je mi třináct let. Hraji na harfu a na klavír, ráda zpívám, šiji, kreslím, bruslím na ledu, hraji fotbal, házenou a také ráda skáču přes švihadlo. Narodila jsem se v Anglii (Canterbury), takže se považuji i za Angličanku. Moje nejoblíbenější jídlo je pizza a lasagne. Poslouchám téměř všechnu muziku, kromě dechovky, českého popu, metalu a opery.

Přání

Přeji všem hodně originality, píle a radosti do života.



Shalom Eleonora Raichová

Je mi patnáct let. Jsem herečka a hlásím se na konzervatoř obor herectví. Miluji tanec, hudbu, psaní románů v angličtině. Ráda fotografuji, čtu, designuji oblečení a sportuji. Moje nejoblíbenější jídlo jsou lasagne. Miluji domácí školu a moje nejoblíbenější předměty jsou: jazyky, dějepis a výtvarná tvorba. Jsem HODNĚ ohnivá a hlasitá.

Přání

Přeji hodně odvahy a síly do nového a lepšího roku 2016.

Vtípky

Udivený soused:
"To je fantastické, váš pes umí hrát šachy!"
"Ale vůbec ne. Už třetí partii prohrál!"



Pasou se dvě krávy na louce, jedna zvedne hlavu a řekne:
"Buuuuu"

A druhá:

"No zrovna jsem to chtěla říct."

Jednoduchá petlahvová ozdoba

Budeme potřebovat: flašku, bílou lihovou fixu nebo tekuté bělítko, nůžky, provázek

1. Nůžkami odstříhneme spodek
flašky.



2. Vezmeme si bělítko nebo
fixu a namalujeme na ustřižený
spodek vložku.



3. Pak si vezmeme nůžky a provázek. Nůžkami do vršku uděláme díru na provázek,
který protáhneme dírou a zavěsíme za háček na stromeček.



Anička Holubová

Hodí se i na venkovní
stromčky na zahrádce,
protože tyto ozdoby se hned
tak nezničí ☺.

Tajenka

										1. Část obličeje
										2. Otec rodiny
										3. Sladký dárek k narozeninám
										4. Zvíře hodně podobné lidem
										5. Planeta nejbližší Slunci
										6. Co nosí lidé na hlavě
										7. Míca, číča ...
										8. Holčičí jméno
										9. Co nosí král na hlavě?

Popletená slova

Najdeš chybné písmenko v jednom slově v každé větě?
(Jako nápověda vám poslouží obrázky.)



Na obloze se objevil DRAK.

Z nebe pak začal padat SMÍCH.



Děti ze sněhu udělaly BOULE, aby postavily sněhuláka.

Na hlavu sněhulákovi nasadily SRNEC.

Pak donesly BOTY a jezdily na nich dolů z kopce.

Začalo mrznout a na rybníku se objevil MED.

Mikuláše doprovází anděl a zlý ŽERT.



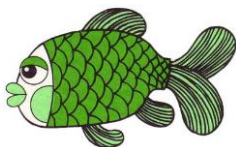
Čert má na zádech pytel a na hlavě velké špinavé NOHY.

Na Vánoce pod stromeček dostáváme PÁRKY.

Ve vaně nám plave CHYBA.



Text pochází z archivního čísla dětského časopisu Dráček. Více na www.casopis-dracek.cz.





Otíkovo okénko

Milí čtenáři!

Dnes jsem se se svým okénkem přestěhoval na poslední stránku našeho Žurnálku. I já bych vám chtěl něco málo popřát, ačkoliv všechna důležitá přání už byla asi napsána redakční radou na str. 10 a 11.

Krásná přání také měly děti na str.9, když odpovídaly na anketu.

Co víc vám teď mohu popřát já?

Ž život takový, abyste z něj měli radost
U učitele takové, kteří vědí, že znát je důležité, ale být dobrým člověkem důležitější
R rodiče veselé, pohodové, kterým život nekazí problémy
N náladu stále tvořit zajímavé a inspirující věci, které všem přinášejí radost
Á co vymyslet na Á? ... t^{ÁÁÁ}kovouhle hromadu štěstí
L lásku ve všech lidech kolem vás
E energii na zvládání všeho pěkného, co si budete přát dělat
K kamarády veselé, hodné, vždy nápomocné, vtipné a citlivé



A naší dětské redakční radě děkuji za to, že stále s nasazením píše, shání náměty a nápady a dělá tak radost nejen sama sobě, ale především svým čtenářům.

Dozvěděl jsem se, že jsme v Libereckém kraji zatím jediný dětský časopis vydávaný při knihovně, tak třeba... ať je práce naší Drr inspirující i pro další nadšence – psavce.

Všem přeji krásný nový rok, ve kterém budete mít všichni důvod se stále usmívat.

Váš Otík

Závěrem

Deváté číslo e-časopisu Žurnálek z Podještědí vyšlo dne: 17. 12. 2015.

Na časopise spolupracovaly: Terka Sedlmajerová, Adélka Ryšavá, Verča Vavroušková, Sára Spalová, Klárka Marčková, Shalom a Miriam Raichovy, Amálka Horáková, Anička Holubová a knihovnice Dana Zpěvákova.

www.knihovnajablonnevpodj.webk.cz

Výpůjční hodiny knihovny přes prázdniny:

Pondělí:	8.00 – 11.30	12.30 – 17.00
Úterý:	8.00 – 11.30	12.30 – 15.00
Středa:	8.00 – 11.30	12.30 – 17.00
Čtvrtek:	Zavřeno	12.30 – 15.30
Pátek:	Zavřeno	

Kontakt na redakční radu:

e-mail: knihovna@jvp mesto.cz

telefon: 487 829 972

